

مورخ ۲۳ یا ۲۴ نوامبر ۱۹۱۱ در منزل

مبارک درپا ریس: دربارہ ترک

تصبات نژادی بہ واسطہ کسب

احساسات روحانی

حضرت عبدالہاء

نسخہ اصل فارسی

ORIGINAL

AUDIO

مورخ ۲۳ یا ۲۴ نوامبر ۱۹۱۱ در منزل مبارک در

پاریس:

درباره ترک تصبات نژادی به واسطه کسب

احساسات روحانی^۱

(خطابات جلد اول، ص. ۲۰۴-۲۰۷)

هو الله

می گویند یک ترن در رود سن افتاده بیست و پنج نفر غرق شده و امروز در پارلمان فرنسا از وقوع این قضیه بحثی مفصل خواهد شد، وزیر راه آهن را در تحت محاکمه آورند. یک جدال عظیمی خواهد شد، هیجان شدید است. بسیار بسیار تعجب کردم که به جهت بیست و پنج نفر که در رود خانه افتاده، غرق شده اند چنین هیجان غریبی در پارلمان ظاهر شده، اما از برای طرابلس که روزی هزاران کشته می شوند ابداً حرفی نمی زنند. البته تا حال پنج هزار نفر کشته شده اند. ابداً به خاطر پارلمان نمی آید که آنها بشنند، مثل این است که آنها هجرند.

سبب چه چیز است که پارلمان از برای بیست و پنج نفر اینطور هیجان می کند و از برای شش هزار نفر ابداً حرف نمی زند. و حال آنکه آنها بشنند و این ها بشر، همه از نسل آدمند؟ به جهت اینست که آنها جنس فرنسا نیستند. اگر پارچه پارچه شوند، اهمیتی ندارد. ببینید چه قدر بی انصافیت، چقدر بی احساسی است، چه قدر نادانی است و حال آنکه آن بیچاره ها که در طرابلسند، پدر دارند مادر دارند، پسر دارند، دختر دارند، عیال دارند، آنها را شرحه شرحه نمایند. آیا چه تقصیر دارند؟ در جریده خواندم حتی در ایتالیا، از مردم فریاد و فغان بلند است. از عربها گذشته نساء ایتالیا به فریاد و فغان آمده اند.

^۱ نطق مبارک ۲ ذی حجه ۱۳۲۹ در منزل مبارک - در پاریس ۲۳ نوامبر ۱۹۱۱

دیده مادران اشجار است، و دل‌های پدران غرق خون است، و گریه و زاری اطفال به عنان آسمان میرسد. ببینید بشر چه قدر خونخوار است. ببینید انسان چه قدر غدار است، چه قدر از خدا غافل است. حالا اگر به عوض تیغ و شمشیر و گلوله و تفنگ و توپ، به الفت و محبت و عیش و عشرت و جشن و مسرت پردازند و در بزم کامیابی سرمست باده شادمانی گردند و با یکدیگر دست در آغوش همدم وهم آواز سروش شوند، بهتر نیست؟ اگر اینها مانند طیور شکور با همدیگر پرواز کنند بهتر است یا مانند گرگان خونخوار درهم آویزند و ستیزند و خون یکدیگر ریزند؟ چرا انسان این قدر غافل است؟ زیرا خدا شناس است. اگر خدا را می شناختند البته هر یک دیگری را می نواخت. اگر احساسات روحانیه داشتند، علم صلح اکبر می افراشتند. اگر وصایای انبیا می شنیدند، البته انصاف داشتند.

لذا دعا کنید تضرع و زاری کنید که خدا هدایت کند، رحم بدهد، عقل بدهد، احساسات روحانی بدهد، بلکه این بیچارگان بشر راحت شوند. انسان دانا شب و روز به حال بشر بگرید، فریاد و فغان بر آرد که بلکه خفتگان بیدار شوند، کوران بینا گردند، مردگان زنده شوند، ظالمان انصاف دهند. من دعا میکنم شماها هم دعا کنید.

